

Nhà tâm lý Leo Buscaglia đã kể lại một câu chuyện thật vui mà tôi chuyên đi du lịch của ông. Một hôm đang chờ xe buýt, nhìn lên bóng cây dưới những chùy khác nhau, ông thấy có xe đi rõ: “Xét số 9 đi Vườn Địa Đàng” (Bus 9 to Paradise). Tôi hỏi, hãy đoán chuyện gì? Các bạn nghĩ gì mà coi: mình đang ngồi trên xe đi tới vườn địa đàng, đâu óc này sinh không biết bao nhiêu chuyện gì xảy ra?

Mọi người chỉ cần sống lên những hình ảnh thật khác nhau. Có thể có cảnh núi cao trùng điệp thật thật mênh mông, hoặc những cảnh trong xanh nhìn dưới ánh nắng mùa hè buốt sáng như đổ vào dòng thiên thai. Những người đi đến thành phố có tên là Paradise chuyện gì đã xảy ra hoàn toàn. Khi họ có thể nhìn thấy, mà cảnh trí vui vẻ cũng không xanh hơn chính mình!

Nhưng vậy, có phải đi tìm vườn địa đàng ở đâu đâu? Ông bà nguyên tắc đang ở ngay trong vườn địa đàng hạnh phúc mà lại ở các ao phước khác hẳn nhau, ăn thêm một vài “trái cây” may ra khám phá hạnh phúc. Vì thế mà hạnh phúc đã buốt ra khỏi tay. Nhưng gì đang được trao ban là hạnh phúc địa đàng, sao mình không biết hạnh phúc nhưng mà còn ham muốn đi tìm gì nữa đây?!

CHÀNG DŨNG SĨ VÀ CON NGỰA HỒNG

Mình đang ngồi trên xe hạnh phúc rồi mà. Chỉ có cách là tập trung nhìn và biết rằng với những cái đang có trước mắt mình, trong tay của mình. Xe buýt đang chạy qua những con đường

ngồi ngoài, cảm nhận bên trong hớp hồn quá. Nhìn ngắm đi. Thấy ng thức đi. Đứng cảm thấy phải đi đích rồi mới bắt đầu ngồi cảm nhận. Vậy là phải cảm thấy! Và Leo Buscaglia kết luận: “Đời sống là thiên đàng đời sống và những ai bắt đầu sống đời sống mới”.

Rồi rồi mình cũng giống như chàng dũng sĩ và con ngựa hoang. Chàng cảm thấy ngựa hoang ruồi sục sục đi tìm hạnh phúc, đi hết chỗ này thì chỗ kia cho đến khi chiêng cuồn cuộn, áo đã sũng vai, phải đứng chân bên bờ suối vì mệt mỏi không qua nổi ngựa. Nhưng chàng thấy con ngựa hoang hóa thân thành người yêu xinh đẹp tuyệt vời thì ra suốt quãng đời sống đời, chàng vẫn ngồi trên hạnh phúc mà không nhận ra.

Xe buýt hay con ngựa hoang là chính căn phòng hay ngôi nhà đang trống, cái ghế đang ngồi, cái bút đang viết, đôi giày đang đi, con mắt đang nhắm, đang nhìn đến cảm xúc, tai đang nghe tiếng chim ngoài trời hót líu lo, mũi đang hít thở, tim đang đập, tay đang cầm đũa, bao nhiêu cảm giác trên óc đang làm việc như máy tính toán xa, nháy mắt là hình ảnh như “DVD” cách đây cảm giác và cảm giác năm hiện lên ngay... Tất cả là phép lạ đời sống.

Vào mùa xuân, những cây hoa đời lan (magnolia) tím tím nở rộ đầy phố thị giác lên đến những, dù trước đó vài tuần thì chỗ là những cảnh trống trải tiêu điều. Hôm nay đi đến nhà thờ, tôi thấy may mắn đến cảm giác lái xe qua con đường quê thuộc vùng Avondale ngoài ô thành phố New Orleans. Những đóa hoa nở phồng là những ngày đời xuân. Bãi cỏ xanh xác hai bên đường mùa đông nay bỗng trở lại dài mắt thấy hoa vàng mênh mông. “Đời sống hoa vàng” là đây rồi chứ sao phải mất công mà tìm kiếm mãi đâu đâu như Phạm Thiên Thư qua đời như Phạm Duy:

Rồi ngựa hoang có gã đàn ông,

lên non tìm đời sống hoa vàng ngựa say.

Mình như đang đi giữa vùng đất thiên nhiên thật đẹp quá chừng, mà cũng thấy gần tay vịn. Con đường này chắc cũng nhiều người qua lại mỗi ngày. Không biết đến cảm giác lên mình lái xe cảm thấy mệt mỏi chút để chiêm ngưỡng vẻ hút hồn của đất trời hòa nhập, nhất là vào những lúc mắt trời đang lặn le đời đi ngủ, những niềm vui cảm thấy toát ra mắt sáng đẹp quyên rũ vô cùng. Mình bỗng bật lên tâm tình với lòng thơ Tô Thùy Yên:

Ta vẫn cúi mái đầu xuống đất

Nghe tiếng tâm hồn gọi

Cơn mưa hoa đã vì ta,

Thật vui lắm rồi.

THUYẾT CỎ THIÊN ĐÀNG TRONG MỘT BÔNG HOA DẪI

Chỉ cần là Tô Thùy Yên đã biết đây là bài gì?! Đúng không? Là vâng. Là thì. Nếu bạn dài dòng nói chuyện dài, mênh mang, mênh mang. Uống thêm gan tím một. Một năm coi mình đã chết đi.

Vậy mà mình biết là đây là bài gì? Không phải là bài gì? Nó thì nó chỉ có một cái gì mà dám bảo là đã vì ta? Nhưng mình thấy rõ là nó vì mình mà. Ai muốn nói sao, không. Nó chỉ cho hoa mình. Một phần của bạn đang thành hòa khúc đầu êm. Một tiếng đang lên trong tâm ta. Một bình minh mới bình minh đầu tiên thu hoạch ra tiếng "big bang".

Thiên nhiên quả là người mà họ có phép màu hóa giải những oan khiên, những phiền muộn. Một cái đầu ruồi, qua bốn mùa đông đầu tiên trong nội dung dòng sinh lý và tuân thủ. Nhìn nó hoa vâng, một tàn lụi đi mình biết nó là thân thang. Một nhịp một bước đầu. Tự nhiên là. Tự nhiên như dòng nước chảy, như tia nắng vâng lên, như dòng hải thuyền sinh khí mới khoanh khoanh. Một phút giây đầu tiên quá, một bông hoa là một phép lành mới. Số sống đang bung lên như những đọt lá non, số sống tràn lan thì không đá đọt non bước hoang.

Cuộc sống là những gì là vâng đầu tiên là gì?! Một Maria đã nhìn thấy bạn con một luôn kinh ngạc: "chúng tôi chuyên xẩy ra và suy niệm trong lòng", và bạn khám phá ra

Xuân Trong Tâm Hồn Ngồi Vị

Tác Giả: LM Trán Cao Táng
Thứ Ba, 23 Tháng 12 Năm 2008 22:22

“Chúa đã làm cho tôi muôn điều kỳ diệu”.

Thi hào William Blake trong cảm nhận hút hồn với một cái thơ y hệt sự sống sót trong giông tố cùng:

Thơ y diệu cảm diệu trời trong mắt hát cát nh

Và thơ y cảm thiên đàng trong mắt bông hoa diệu.

Hãy chia sẻ niềm vui vô biên trong lòng bàn tay

Và giờ diệu cảm vĩnh cửu trong mắt tình người diệu.

XUÂN NHỚ Ý

Thi sĩ Hàn Mặc Tử, sau những quặn quặn khôn cùng, bóng bóng mặt con mắt cảm tâm thơ diệu cảm mãnh liệt và mãnh liệt vui buồn đời là dòng nước thánh ân tuôn chảy từ Nguồn. Đó chính là Thiên Lộc Chúa, sự sống mùa xuân muôn thuở ra đời, có sự sống biến đổi bất tận. Lời Thánh Kinh đang vang vọng quanh đây, chúng ta chiêm ngắm một cuộc đời biến đổi khôn ngừng cũng rất tự nhiên.

Lời chàng vắng vẻ bên rào

Em ơi tình yêu ra chào Chúa xuân.

Mà người tình yêu đông tàn băng giá,

Hoa đäng nhà muôn đßa khoe täi

Nhäc xuân näi näi näi

Ngàn chim đäa hót vang träi líu lo.

(Thánh Kinh, Diäu Ca 2:10-12, bän däch cäa Đào Mäng Nam)

“Ôi! Träi häo nhiên đäy không phäi là công trình chäu báu cäa Ngäi sao?”

Lòng vô läng đäy không phäi là do phép täc mäu nhiäm cäa Đäng Vô Thä Vô Chung?

Đäa ra, nào nhäc thäm, häng gäm, mäng ngäc và hoa trinh bäch, đàn ly tao, tranh tuyät phäm...

Đäa ra, nào là gió chia bät, trăng đoàn viên, chim tächän, mây giang hä, và nào là träi tänh säc, lòng nhä häng, näi mäc đäc.

Vän là chäa bäa, chäa đä, chäa nguäi đäc chí muôn sao.

Phäi mäi cho đäc Xuân Thiên ra đäi...

Bình an cä và thiên hä...

Vì xuân là phong vị thái hòa của năm muôn năm, trời muôn trời, châu lục trên thế giới không khí, bằng bèc của gió Hà sa, chen lên vô tận hồn thơ o vị t..."

Hãy cầu nguyện ngàn trăm kinh mây gió

Hăng dâng cho mặt trăng chuôi trăng sao...

Ôi, cao sang khôn ví trời ng ai bì.

Trên nóc của có vô vàn châu báu

Trí tuệ ngập biển chèo xuân hồn hồn u

Đã ra đi theo linh của Ngôi Hai...

Cầu trời biển ngàn lên muôn đời u nhấc

Rất trời vâng, rất thắm tho, man mác,

Rất phồn thịnh phi, trên hết của anh hoa.

Xuân ra đời.

T
TH
I XUÂN

Đ
cho dòng l
c Xuân th
m nh
p thì m
i s
đ
u tr
thành
n ban, m
i xung kh
c b
ng tr
m k
t
l
i thành hòa khúc đ
u êm, m
i mùa đ
u là mùa xuân c
. Và b
ng đ
ng đ
t tr
i tr
thành v
n
đ
a đàng n
hoa sung mãn, cu
c s
ng chan hòa nh
ng phép l
l
n lao k
đ
u.

T
th
i xuân, t
th
i xuân non n
c

Phút thiêng liêng nhu
n g
i áng th
u quang.

Thiên h
bình và tr
i tuôn
n ph
c

Nh
tr
u thiên v
n l
n kh
p không gian.

(Ngu
n Th
m)

Mai ngày thiên h
m
i tinh khô

Gió căng h
i và nh
c lên tr
i

Chim khuyên hót t
ng đ
u tiên h
t,

Hoa lá h
nghi s
l
đ
i.

(Xuân Đäu Tiên)

Khäp mäi phäng đä mä trä hoài nghi

Cây bäng gäm và lòng sông toàn ngäc...

Đä väa däng väa hä pän mùa xuân

Nä mät lät gäu sang hän Thäng Đä.

(Đêm Xuân Cäu Nguyän)

Mä LÀ MÙA XUÂN

Truyän thäng đäo Chúa vän ca täng Đäc Maria: Mä là Mùa Xuân. Bäi mät lý do đän giän: Đäc Mä đã mä räng cõi lòng trinh trong nên nhän đäc trän vän dòng säc säng mùa Xuân tä Nguyän nä Thánh là chính Chúa, mäi näi mäi lúc, trong cuäc säng đäi thäng.

Cây đào mùa xuân không tä mình nä hoa kät trái đäc. Tät cä đäu do säc säng đät träi. Không ai trông thäy đäc Thánh Thän, nhäng tät cä nä thánh đã hiän hiän näi Đäc Mä, nên có thä nói thäy Đäc Mä là thäy đäc Thánh Thän. Chính trong cäm nghiäm này mà vä thánh thäi đäi là Maximilian Kolbe đã quä quyät: “Đäc Mä đäng nhä là Chúa Thánh Thän” (quasi-Spirit).

Vào lúc sang xuân, mùa xuân không phäi cäa mät năm, mà là thäi đä mä cäa mình sang xuân cäa mät thä kä mäi, mät thiên kä mäi, con ngä i ngäc ngoäi đi tìm con đäng nào có thä làm täi tän läi cuäc säng. Chä lä mäi vät đäu chuyän mình vào dòng sinh läc đät träi mà täi nä, nhäng con ngä i vän cä ghäi läi khiän trä nên héo rä tàn tä qua nhäng bon chen giành giät!

Thì đây, cá mát ván hoa mùa xuân đang ná rái. Nái Má Maria, và qua con đáng ná hoa cáa Má. Con đáng má lái vào ván đáng hánh phúc đây rái, còn phái tìm đâu xa nhá Buscaglia, nhá chàng dũng sĩ cái con ngáa háng hay nhá Phám Thiên Thá.

Đây chính là thái điám con ngái mát mái chán cháng cán tìm ra pháng cách láy lái sinh khí cuác sáng. Mát con én cũng nhá mát bông hoa không làm nên mùa xuân. Nháng mát con én bát đáu lán, mát bông hoa bát đáu đáu ná, thì mùa xuân cũng bát đáu.

Mát cáa Hàn Mác Tá báng khám phá ra mát mùa xuân mái, vái mát pháng thác hát sác gián đán, đó là lái kinh chào kính Đác Má, nhá tâm tình háng nguyán cáa Kinh Thánh: “Tôi trông tháy trái mái và đát mái, vì trái cũ và đát cũ đã bián mát, và bián cũng không còn náa” (Khái Huyán 21: 1). Mát kinh đác đán sá nháng là “báu bái” bí truyán tái Fatima, luyán đác con mát niám tin có sác làm phép lá cho Chúa hián ra bác vào cuác sáng cáa mình.

Nhá song lác triáu nguyên án phác cá

Dâng cao dâng thán nhác sáng hán trắng

Thám tho bay lên tái cõi thiên đàng,

Huyán diáu bián thành muôn kinh tráng thá ...

Ngái có nghe máu nhám ra đái

Đá ca táng, báng hoa háng sáng láng

Bên trăng hát, bên Sao Mai chỉ u rờng

Một đêm xuân là rồi đi anh linh.

PHÚT CẢM NHẬN MÙA XUÂN RA ĐÓI

Mùa là mùa xuân, vì Mùa đã mở tâm mà đón nhận đóa cỏ sinh lộc Thiên Khí. Giờ đây, mình cũng muốn mở rờng cõi lòng, cho hồn thi Thiên Khí và lộc kinh của Đóa cỏ Mùa làm thành nhịp thơ của chính mình với trăng chuôi trong tay:

“Thiên Khí và Tân Nồng nói: “Xin Ngài ngỏ đón! Ai nghe hãy nói: “Xin Ngài ngỏ đón!” Ai khát, hãy đón; ai muốn, hãy đón lãnh lộc trời sinh mà không phí trời.” (Khởi Huyền 22:17).

Mình hòa vào một nhịp thơ, hòa nhịp vào cả một dòng thác sức sống đang tuôn đổ xuống lòng mình qua mái số, qua tiếng nhịp thơ, qua tiếng cây cỏ vờn vờn. Và sức sống mùa xuân đang bắt lên nhịp mới bên trong:

“Cùng một dòng sinh lộc tuôn chảy ngày đêm trong mạch máu tôi, cũng đang chảy tuôn qua thềm gió, nhịp múa theo tiếng đi u nhịp nhàng.

Cũng chính một sinh lộc đang hân hoan phóng lên khi một đóa thơ yếm thành muôn vàn ngấn cỏ, vờn lên thành nhịp ngả sóng cuộn cuộn hoa lá xum xuê.

Cùng một sinh lộc đóa ru nhịp sinh tồn trong nỗi đi đông nhịp nhịp thơ yếm lên xuống.

Tôi cảm thấy cả thế mình tồn tại khi đóa cỏ sinh lộc bắt đầu tuôn nhịp. Và thơ yếm thơ t thơ a thuê cảm nhận đóa cỏ lộc bươm sinh khí qua bao thời đi đang đánh nhịp nhịp múa trong huyết quấn tôi lúc này” (Tagore, Lời Dâng #69)

I William Blake:

To see a world in a grain of sand

And a heaven in a wild flower,

Hold Infinity in the palm of your hand

And Eternity in an hour.